

私は知っている

私は知らない

ปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย - กรณีศึกษานักเรียนหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program ของมหาวิทยาลัยโตไกกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

THE PROBLEM IN USING JAPANESE PARTICLES OF NATIVE THAI WHO STUDYING JAPANESE LANGUAGE- IN CASE OF STUDENTS OF INTENSIVE JAPANESE TWINNING PROGRAM OF TOKAI UNIVERSITY AND KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

HIRONAKA TOMITA

FUMIYASU MAENO

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายคือเพื่อศึกษาคำช่วยภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทย และเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ประชากรกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program จำนวน 59 คน

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย คือ 1. ผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจว่ากรรมที่อยู่ในประโยคนั้นเป็นกรรมตรงหรือกรรมรองทำให้สับสนการใช้คำช่วย に และを 2. ผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจว่าคำกริยานั้นเป็นกรรมกริยา หรืออกรรมกริยา ทำให้สับสนการใช้คำช่วย が และを 3. เมื่อมีประโยคที่ไม่มีในหนังสือเรียนก็ไม่สามารถตอบคำช่วยได้ 4. เมื่อมีคำกริยาว่า ~あります หรือ ~います เช่น はってあります、かいてあります ผู้ให้ข้อมูลมักเข้าใจผิดว่าคำกริยานั้นแสดงการมีหรือการอยู่ ทำให้การใช้คำช่วยผิดไป 5. ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถตอบคำช่วยที่เกี่ยวกับสถานที่ หรือตำแหน่ง เมื่อมีคำนามบอกสถานที่หรือตำแหน่ง ผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจว่าคำนามนั้นกล่าวถึงอะไร ทำให้การใช้คำช่วยผิดไป สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถทำได้ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ 1. การเรียนการสอน ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นควรจะยกตัวอย่างหลายประโยคที่ไม่มีในหนังสือเรียน อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น และสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้ ผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนเข้าใจว่าคำกริยาคำนั้นเป็นกริยาชนิดใด และคำนามคำนั้นแสดงถึงอะไร ผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนดูความหมายของคำในประโยค เช่น กรรมเป็นบุคคลหรือสิ่งของ และคำกริยานั้นกล่าวถึงอะไร 2. การฝึกฝนประสบการณ์ ผู้เรียนชาวไทยควรฝึกฝนประสบการณ์การใช้ภาษาญี่ปุ่นอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง อีกทั้งควรหาโอกาสในการสัมผัสกับภาษาญี่ปุ่นเป็นประจำ

คำสำคัญ : คำช่วยในภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนชาวไทย หลักสูตร

私は知っている。

Abstract

Objective of this research are to identify the problem in using Japanese particles of native Thai who is studying Japanese language and to propose solution for this problem. This research is done from data provided in questionnaire by 59 Thai students who are studying in Intensive Japanese Twinning Program.

The research reveal that problem in using Japanese particles of native Thai student comes from the following causes:

1. Students do not understand whether object in sentence is direct object or indirect object so they are confused in using “ni” or “wo” as particle.
2. Students do not understand whether verb in sentence is object-oriented verb or non-object oriented verb so they are confused in using “ga” or “wo” as particle.
3. Students cannot select suitable particle for new sentences which they have never seen before.
4. Students misinterpret purpose of verb -Arimasu and -Imasu in some sentences , for example hatte arimasu and kaite arimasu, so they trend to use wrong particle for those sentences.
5. Students do not understand meaning and purpose of noun using in sentence so they cannot use suitable particle

The researcher proposed 2 main solutions to solve this particle usage problem.

1. Japanese instructor shall give more examples of particle usage in different sentences and also shall explain meaning and relation of each noun, verb, object with their particles.
2. Student shall seek opportunity to practice using particle in Japanese sentence regularly and continuously to improve their skill and to familiar with particle usage in Japanese sentences.

Keywords : Japanese pasticles, Native Thai Students, Intensive Japanese Twinning Program

1. บทนำ

1.1 ภูมิหลัง

ประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นมีความสัมพันธ์กันมาประมาณ 600 ปีแล้ว ประชาชนของทั้ง 2 ประเทศจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ อันจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันยิ่งขึ้น จากการสำรวจของ JAPAN FOUNDATION (2009) ระบุว่าในประเทศไทยมีสถาบันศึกษาภาษาญี่ปุ่นจำนวนทั้งหมด 377 แห่ง และผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมีจำนวน 78,802 คน ดังจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ชาวไทยมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นอันมาก

มหาวิทยาลัยโตไก (Tokai University) และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความสัมพันธ์กันมาประมาณ 50 ปีแล้ว ทั้ง 2 สถาบันมีความร่วมมือในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิชาการ การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา เป็นต้น เมื่อปีค.ศ. 2003 มหาวิทยาลัยโตไกจัดตั้งสำนักงานมหาวิทยาลัยโตไกแห่งภาคพื้น

เอเชียประจำสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (Tokai University Asian Office at KMITL) และในปีค.ศ.2005 ทั้ง 2 สถาบันนี้ได้ร่วมกันจัดหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้ที่จะไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโตเกียว โดยใช้ชื่อว่า “Intensive Japanese Twinning Program”

การศึกษาคำช่วยภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยากมากสำหรับชาวต่างประเทศที่ศึกษาภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยเป็นผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program เป็นเวลา 3 ปี ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนหลักสูตรนี้จำนวน 15 คน และพบว่าปัญหาการเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนมากที่สุด คือ การใช้คำช่วย (ร้อยละ 16.34) รองลงมาคือ คันจิ และ สอนทนาประยุกต์ (ซึ่งมีคำร้อยละเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 15.17) และคำศัพท์ (ร้อยละ 14.79) ตามลำดับ นักเรียนชาวไทยมีปัญหาในการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากว่ามีคำช่วยภาษาญี่ปุ่นจำนวนมาก และวิธีการใช้แต่ละคำแตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนสับสน และก่อให้เกิดความไม่เข้าใจ

การศึกษาคำช่วยเป็นปัญหาประการหนึ่งในการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในระดับพื้นฐาน ถ้าผู้เรียนไม่สามารถใช้คำช่วยที่ถูกต้องได้ก็อาจจะทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไป อันจะก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสารกับชาวญี่ปุ่น เช่น 「日本人は箸を食べます。」 กับ 「日本人は箸で食べます。」 ประโยคทั้ง 2 ประโยคนี้การใช้คำช่วยที่ต่างกัน ทำให้ความหมายไม่เหมือนกัน คือประโยคแรกมีความหมายว่า “คนญี่ปุ่นทานตะเกียบ” ส่วนประโยคที่สองกลับมีความหมายว่า “คนญี่ปุ่นทานด้วยตะเกียบ” ดังจะเห็นได้ว่าการใช้คำช่วยที่ต่างกัน ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นการใช้คำช่วยจึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรให้ความสำคัญ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาในการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้นซึ่งคาดว่าผลการวิจัยนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียนชาวไทยได้

1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อศึกษาคำช่วยภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทย
- 2) เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1.3.1 ศึกษาจากการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program รุ่นที่ 5 ถึงรุ่นที่ 11 จำนวน 59 คน

1.3.2 ศึกษาเฉพาะคำช่วยภาษาญี่ปุ่นที่ปรากฏอยู่ในการสอบครั้งสุดท้ายของหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภา ปัทมานันท์ (2009 : 1-4) ได้แบ่งคำช่วยภาษาญี่ปุ่นเป็น 8 ประเภท ได้แก่

2.1. 格助詞 เป็นคำช่วยที่อยู่ติดกับคำนามหรือนามวลี เพื่อชี้หน้าที่ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามนั้น ๆ กับคำอื่นในประโยค เช่น が、を、で、へ、に、より เป็นต้น

私は知っている。

2.2. 副助詞 เป็นคำช่วยที่วางหลังคำนามหรือนามวลี กริยาวิเศษณ์เพื่อเน้นหรือขยายความเพิ่มเติมคำนาม ส่วนหน้า โดยมีความสัมพันธ์ไปจนถึงภาคแสดง เช่น ばかり、ほど、くらい、だけ、まで เป็นต้น

2.3. 係助詞 เป็นคำช่วยที่วางไว้หลังคำอื่น ๆ เพื่อช่วยเพิ่มเติมความหมายและมีความสัมพันธ์ไปจนถึงภาคแสดงด้วย เช่น は、も、しか、こそ、さえ、でも เป็นต้น

2.4. 接続助詞 เป็นคำช่วยที่ทำหน้าที่เชื่อมประโยค เช่น が、から、ので、ば、ても、ながら เป็นต้น

2.5. 並立助詞 เป็นคำช่วยที่เชื่อมนามเรียงกัน เช่น と、とか、や、か เป็นต้น

2.6. 準体助詞 เป็นคำช่วยที่มีความหมายเทียบเท่ากับคำนาม คือ の

2.7. 終助詞 เป็นคำช่วยวางไว้ท้ายประโยคแสดงความหมายต่าง ๆ เช่น คำถามเน้นย้ำหรือไม่แน่ใจ เป็นต้น เช่น の、ね、よ、か、かしら、な เป็นต้น

2.8. 間投助詞 เป็นคำช่วยที่วางไว้หลังคำ วลีหรือท้ายประโยคก็ได้ มีความหมายเชิงอุทาน ยืนยันหรือเน้นย้ำ มี 4 คำ คือ な (なあ) 、ね (ねえ) 、さ และや

Mori (2009 : 97-106) ได้ศึกษาความเข้าใจและระดับความรู้ที่ใช้ได้ สำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับขั้นพื้นฐานตอนปลายจากพฤติกรรมการตอบคำถามในแบบทดสอบกลางภาค สรุปได้ว่า “ คำช่วย ” เป็นสิ่งที่ยากในการเรียนรู้ และนำไปใช้ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นซึ่งเป็นชาวต่างชาติ เพราะความหลากหลายของคำช่วย และวิธีการใช้คำช่วยชนิดต่างๆ ในบทความนี้ถึงความเข้าใจเกี่ยวกับ “ คำช่วย ” และระดับการนำไปใช้ได้จริง จากการสอบกลางภาคของนักศึกษาจำนวน 57 คน ซึ่งวิเคราะห์ลักษณะการตอบผิดจากการสังเกตตัวคำถามตาม ในการวิเคราะห์การตอบผิดนั้นจะพิจารณาพร้อมกันนั้นจะอธิบายถึงสาเหตุและภูมิหลังของการตอบผิด

จากการวิเคราะห์การตอบผิดของคำช่วย ทำให้เข้าใจว่าทางด้านภาษา ในด้านคำนาม คำกริยา รูปประโยค การใช้ไวยากรณ์ ความหมายและบทบาท

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งเอกสารที่ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำช่วย เพื่อสำรวจความเข้าใจและให้เป็นแนวทางในการวิจัย

3.2 การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลภาคสนาม ดังนี้

3.2.1 ข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยได้ใช้ข้อสอบสุดท้ายของหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program ซึ่งมหาวิทยาลัยโตไกสร้างขึ้นมาเป็นแบบสอบถามจำนวน 24 ประโยค และมี 28 ข้อซึ่งมีคำช่วย 5 คำได้แก่ “に” “が” “を” “で” และ “と”

私は知っている。

3.3 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้เพื่อเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program จำนวนทั้งสิ้น 59 คนซึ่งได้ศึกษาญี่ปุ่นมาระยะเวลา 400 ชั่วโมง ซึ่งศึกษาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้หนังสือที่ชื่อว่า “มินนะโนะนิฮงโกะ เล่ม 1 - 4 ” โดยไม่จำกัดเพศ ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนรุ่นที่ 5 -11 ของหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามและตรวจแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาหาค่าร้อยละของผู้ที่ตอบถูกของแต่ละข้อ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์และหาสาเหตุที่ตอบผิด โดยอ้างอิงจากหนังสือ “ มินนะโนะนิฮงโกะ เล่ม 1 - 4 ” เป็นหลัก

3.4.1 การหาค่าร้อยละ

ผู้วิจัยหาค่าร้อยละของการตอบคำถามของผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ที่เลือกคำตอบ}}{\text{จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด}} \times 100$$

3.4.2 การกำหนดความหมายของค่าร้อยละ

ผู้วิจัยกำหนดความหมายของค่าร้อยละดังต่อไปนี้

ค่าร้อยละ	76 - 100	หมายถึง ระดับเข้าใจการใช้คำช่วย
ค่าร้อยละ	51 - 75	หมายถึง ระดับค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วย
ค่าร้อยละ	26 - 50	หมายถึง ระดับค่อนข้างสับสนการใช้คำช่วย
ค่าร้อยละ	0 - 25	หมายถึง ระดับสับสนการใช้คำช่วย

3.5 การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

4. คำช่วยที่เป็นปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย พบว่าคำช่วยที่เป็นปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย มีดังต่อไปนี้

4.1 きのお留學生のためのパーティー (に) 参加しました。(เมื่อวานนี้ฉันได้ไปงานเลี้ยงของนักศึกษาต่างชาติ)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ			
に		を		が	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
51	86.4	6	10.1	2	3.3

私は知っている。

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 86.4 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) ยกตัวอย่างว่า “ 参加します [パーティーに] ” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า “を” จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) กำหนดว่า “ คำนาม を 【กรรม】 กริยา ” และอธิบายว่า “ กรรมตรงของกรรมกริยาจะแสดงโดยการใส่คำช่วย を ” ในประโยคนี้ 参加しました เป็นกรรมกริยา และคำว่า パーティー เป็นกรรมรอง ดังนั้นจึงใช้คำว่า を ไม่ได้

4.2 病気 (が) ならおきたらおきなわへ行きたいです。(ถ้าล้มหายป่วยฉันอยากไปโอกินาวา)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
が		に		×		で		を	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
35	59.3	13	22.0	5	8.4	4	6.7	2	3.3

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 59.3 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 90) ยกตัวอย่างว่า “ 治ります [病気が~] ” ตัวอย่างประโยคของหนังสือเรียนกับรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบคำช่วยคำนี้ได้ ผู้ที่ตอบว่า に จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 2 : 75) ยกตัวอย่างว่า “ 体にいいคือต่อสุขภาพ ” ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าคำว่า 病気 เป็นคำนามที่เกี่ยวกับสุขภาพจึงนำตัวอย่างมาในการตอบคำช่วย ส่วนผู้ที่ตอบว่า “×” คือไม่จำเป็นต้องเติมคำช่วย มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ผู้ที่ตอบว่า “×” เข้าใจคิดว่า 「病気 () なら」 เช่น 「病気のなら」 ซึ่งเป็น “ คุณศัพท์ だ ” ดังนั้นจึงคิดว่าไม่จำเป็นต้องใส่คำช่วย รวมทั้งผู้ที่ตอบว่า で จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1 : 72) กำหนดว่า “ คำนาม 【ยานพาหนะ】 で行きます/来ます/帰ります ” และอธิบายว่า “ คำช่วย で แสดงความหมายถึง วิธี วิธีการ หากไว้ข้างหลังคำนามที่เป็นยานพาหนะ แล้วต่อด้วยคำกริยาการเคลื่อนที่จะแสดงวิธีการในการเคลื่อนที่ว่าเคลื่อนที่ไปโดยอะไร ” ในประโยคนี้มีคำกริยาว่า 行きたいです ผู้ให้ข้อมูลจึงสับสนกับรูปประโยคนี้ ประโยคนี้หมายถึงการเคลื่อนที่ที่จริงแต่ไม่ได้พูดถึงเคลื่อนที่โดยวิธีอะไร ดังนั้นไม่สามารถใช้ で ได้

4.3 松本さんはワットさん (を) 歌舞伎 (に) さそいました。(คุณ MATSUMOTO ชวนคุณ WAT ไปชมละครคาบูกิ)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
を		に		と		が		の	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
12	20.3	42	71.1	3	5.0	1	1.6	1	1.6

私は知っている。

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 20.3 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลสืบสนการใช้คำช่วยคำนี้ ผู้ที่ตอบว่า に จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 103) อธิบายว่า “ คำกริยา もらいます、かります、ならいます เป็นคำแสดงการกระทำของฝ่ายผู้รับ เช่น คำว่า ได้รับ ขอยืม หรือ เรียน จะใช้คำช่วย に กับฝ่ายผู้ให้ ” ผู้ให้ข้อมูลนำรูปประโยคนี้มาใช้ในการตอบว่า に แต่คำว่า ワットさん ไม่ใช่ฝ่ายผู้ให้ในประโยคนี้ ดังนั้นจึงใช้คำช่วย に ไม่ได้ ส่วนผู้ที่ตอบว่า と มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 72) กำหนดว่า “ คำนาม **【บุคคล/สัตว์】** と คำกริยา ” คำว่า ワットさん เป็นบุคคลทำให้ผู้ให้ข้อมูลสืบสนกับรูปประโยคนี้ในการตอบคำช่วย

4.4 松本さんはワットさん（を）歌舞伎（に）さそいました。（คุณ MATSUMOTO ชวนคุณ WAT ไปชมละครคาบูกิ）

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
に		を		が		へ		と	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
18	30.5	33	55.9	5	8.4	1	1.6	1	1.6
		ไม่ได้ตอบ							
		จำนวนคน	ร้อยละ						
		1	1.6						

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 30.5 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสืบสนการใช้คำช่วยคำนี้ ผู้ที่ตอบว่า を จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) อธิบายว่า “ คำนาม を **【กรรม】** กริยา ” และอธิบายว่า “ กรรมตรงของกรรมกริยาจะแสดงโดยการใช้คำช่วย を ” ในประโยคนี้ คำว่า 歌舞伎 เป็นกรรมรอง ดังนั้นจึงใช้คำช่วย を ไม่ได้

4.5 このバスは市役所の前（を）通りますか。（รถเมล์คันนี้ผ่านหน้าสำนักงานอำเภอไหม）

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
を		に		で		が		の	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
27	45.8	26	44.0	3	5.0	2	3.3	1	1.6

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 45.8 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสืบสนการใช้คำช่วยคำนี้ ทั้ง ๆ ที่ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 4 : 4) มีคำอธิบาย “ 通ります [道を~] ” แต่ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่สามารถตอบข้อนี้ ได้ และมีผู้ที่ตอบว่า に จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 144) กำหนดว่า “ คำนาม **【สถานที่】** に คำนาม **【สถานที่】** があります/います ” และอธิบายว่า “ การแสดงสถานที่หรือตำแหน่งที่อยู่ของคำนามที่ 2 จะใช้คำช่วย に ” ในประโยคนี้มีคำนามที่การแสดงสถานที่และตำแหน่ง ผู้ให้ข้อมูลจึงสืบสนกับรูปประโยคนี้ในการตอบคำช่วย ส่วนผู้ที่ตอบว่า で จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 5.0 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 87) อธิบายว่า “ คำช่วย でวางไว้หลังคำนาม (สถานที่) แสดงสถานที่ที่เกิดการกระทำ ” ในประโยคนี้มีคำนามบอกสถานที่ แต่สถานที่นั้นไม่ได้กล่าวถึงสถานที่

私は知っている。

เกิดการกระทำ ดังนั้นจึงใช้คำว่า “で” ไม่ได้ ผู้เรียนควรจะเข้าใจว่าเมื่อมีคำนามกล่าวถึงสถานที่แล้วคำนามคำนั้นจะแสดงความหมายอย่างไรและจะใช้คำช่วยคำใดที่ถูกต้อง

4.6 私は会議 (に) おくれました。(ฉันไปประชุมสาย)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
に		を		が		で	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
39	66.1	12	20.3	5	8.4	3	5.0

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 66.1 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 4) เขียนว่า “遅れます [時間に]” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า “を” จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 20.3 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) กำหนดว่า “คำนาม を 【กรรม】 กริยา ” และอธิบายว่า “กรรมตรงของกรรมกริยาจะแสดงโดยการใช้คำช่วย を” ในประโยคนี้คำกริยา おくれました เป็นกรรมกริยา และคำกริยาคือ 会議 เป็นกรรมรอง ดังนั้นใช้คำช่วย を ไม่ได้

4.7 教室の窓から富士山 (が) 見えます。(เรามองเห็นภูเขาฟูจิจากห้องเรียน)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
が		に		を		で	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
50	84.7	6	10.1	2	3.3	1	1.6

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 84.7 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 22) อธิบายว่า “...ประโยคที่มี 見えます กับ きこえます กรรมที่ถูกมองเห็นหรือถูกได้ยิน จะใช้คำช่วย が” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบได้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า に จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 2 : 74.81) ยกตัวอย่างว่า “登ります [山に~]” ผู้ที่ตอบว่า に อาจไม่ได้ดูหรือไม่เข้าใจความหมายของคำกริยาในประโยคนี้ มีคำว่า 山 แล้วนำตัวอย่างมาใช้ในการตอบข้อนี้

4.8 今朝わたしは、かぎ (を) かけました。(ฉันลือคกุญแจแล้วเมื่อเช้านี้)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ			
を		が		に	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
45	76.3	9	15.2	5	8.4

私 は 知 っ て い る

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 76.3 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) กำหนดว่า “ คำนาม を 【กรรม】 กริยา ” และอธิบายว่า “ กรรมตรงของกรรมกริยาจะแสดงโดยการใช้คำช่วย を ” รูปประโยคนี้นี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ รวมทั้งในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 176) ยกตัวอย่างว่า “ かけます [かぎを~] ” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบได้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า が จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 22) กำหนดว่า “ กริยารูปสามารถเป็นกริยาแสดงให้ทราบถึงสภาพ มิได้เป็นกริยาแสดงอาการท่าทาง ในประโยคกรรมคานั้นกรรมกริยาจะใช้คำช่วย を ซึ่งกรรม แต่ในประโยครูปสามารถจะใช้ が ” ผู้ที่ตอบว่า “ が ” เข้าใจผิดว่าคำกริยา かけました เป็นประโยครูปสามารถจึงใช้คำช่วย が

4.9 わたしはぬこ (を) 飼っています。(ฉันเลี้ยงแมว)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
を		が		に		の	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
47	79.7	9	15.2	2	3.3	1	1.6

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 79.7 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) กำหนดว่า “ คำนาม を 【กรรม】 กริยา ” และอธิบายว่า “ กรรมตรงของกรรมกริยาจะแสดงโดยการใช้คำช่วย を ” รูปประโยคนี้นี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า が จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 15.2 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 144) กำหนดว่า “ คำนาม が あります ” และอธิบายว่า “ รูปประโยคนี้นี้เป็นการแสดงถึงการมี อยู่ ของสิ่งของ หรือบุคคล และสิ่งของหรือบุคคลในประโยคเช่นนี้ จักว่าเป็นประธานของประโยค หลังประธานจะใช้คำช่วย が ” ในประโยคนี้นี้มีคำนามว่า ぬこ ซึ่งเป็นสัตว์ และมีคำว่า います ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสับสนว่า ประโยคนี้นี้เป็นประโยคการแสดงถึงการมี หรือการอยู่ ดังนั้นจึงตอบว่า が

4.10 兄は去年、大学 (を) 卒業しました。(พี่ชายจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเมื่อปีที่แล้ว)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
を		で		に		の	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
45	76.3	7	11.8	6	10.1	1	1.6

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 76.3 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 76) เขียนว่า “ 卒業します [大学を~] ” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่ผู้ที่ตอบว่า で จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 87) อธิบายว่า “ คำช่วย で วางไว้หลังคำนาม (สถานที่) แสดงสถานที่เกิดการกระทำ ” ผู้ให้ข้อมูลนำรูปประโยคนี้นี้

私は知っている。

มาใช้ในการตอบ ประโยคนี้มีคำนามกล่าวถึงสถานที่ที่จริง แต่สถานที่นั้นไม่ได้หมายถึงสถานที่เกิดการกระทำ จึงใช้ で ไม่ได้ ส่วนผู้ที่ตอบว่า に จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 10.1 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 76) ยกตัวอย่างว่า “ 入学します [大学に] ~ ” ผู้ให้ข้อมูลอาจสับสนกับตัวอย่างคำศัพท์ในหนังสือเรียน

4.11 さいふ (を) 落としたんです。(ฉันได้ทำกระเป๋าสาตางค์ตก)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
を		が		で		の		に	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
36	61.0	19	32.2	1	1.6	1	1.6	1	1.6
		×							
		จำนวนคน	ร้อยละ						
		1	1.6						

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 61.0 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) กำหนดว่า “ คำนาม を 【กรรม】 กริยา ” และอธิบายว่า “ กรรมตรงของกรรมกริยาจะแสดงโดยการใช้คำช่วย を ” รูปประโยคนี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า が จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจผิดว่า 落としたんです เป็นกรรมกริยาจึงตอบว่า が ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 46) ยกตัวอย่างกรรมกริยาหลายคำ แต่ในหน้าเดียวกันก็มีตัวอย่างของคำว่า おとします ซึ่งเป็นกรรมกริยาด้วย ผู้ให้ข้อมูลอาจสับสนว่าตัวอย่างของหน้าทั้งหมดเป็นกรรมกริยา

4.12 あの赤いネクタイ (を) している人は誰ですか?(ใครใส่เน็คไทสีแดง)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
を		が		に		の		は	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
35	54.2	13	22.0	5	8.4	4	6.7	2	3.3
		×		で		ไม่ได้ตอบ			
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ		
		2	3.3	1	1.6	1	1.6		

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 54.2 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 118) ยกตัวอย่างว่า “ します [ネクタイを~] ” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบได้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า が จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 22.0 ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 50) กำหนดว่า “ คำนาม が คำกริยารูป ています ” และอธิบายว่า “...ผู้พูดในสิ่งที่สภาพนั้นปรากฏกับสายตาตัวเอง ประธานของกริยาหรือสภาพของการกระทำ แสดงโดยใช้คำช่วย が ” ผู้ให้ข้อมูลอาจสับสนกับรูปประโยคนี้ในการตอบ

私は知っている。

4.13 わたしはけさ電車の中 (で) 足 (を) ふまれました。(เมื่อเข้าฉันถูกเหยียบเท้าบนรถไฟฟ้า)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
で		に		は		には	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
27	45.8	30	50.8	1	1.6	1	1.6

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 45.8 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างสับสนการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 87) อธิบายว่า “ คำช่วย で วางไว้หลังคำนาม (สถานที่) แสดงสถานที่เกิดการกระทำ ” แต่ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถตอบข้อนี้ได้ มีผู้ที่ตอบว่า に จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 เนื่องจากในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 144) กำหนดว่า “ คำนาม 【สถานที่】 に คำนาม₂ があります/います ” และอธิบายว่า “ การแสดงสถานที่หรือตำแหน่งที่อยู่ของคำนามที่ 2 จะใช้คำช่วย に ” ในประโยคนี้มีคำนามที่แสดงสถานที่และตำแหน่ง ผู้ให้ข้อมูลอาจเข้าใจผิดว่าประโยคนี้หมายถึงแสดงการมีหรือการอยู่ แต่ประโยคนี้ไม่ได้พูดถึงการมีหรือการอยู่เนื่องจากคำกริยาของประโยคนี้ไม่ใช่ あります หรือ います ดังนั้นใช้รูปประโยคนี้ไม่ได้

4.14 わたしはけさ電車の中 (で) 足 (を) ふまれました。(เมื่อเข้าฉันถูกเหยียบเท้าบนรถไฟฟ้า)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
を		が		で		に	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
41	69.5	12	20.3	3	3.3	3	3.3

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 69.5 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) กำหนดว่า “ คำนาม を 【กรรม】 กริยา ” และอธิบายว่า “ กรรมตรงของกรรมกริยาจะแสดงโดยการใช้คำช่วย を ” รูปประโยคนี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า が จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 20.3 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 167) กำหนดว่า “ คำนาม (สิ่งของ) が/は กริยารูปถูกกระทำ ” ผู้ให้ข้อมูลนำรูปประโยคนี้นี้มาใช้ในการตอบ ในประโยคของแบบสอบถามมีกริยารูปถูกกระทำก็จริง แต่คำว่า足ไม่ใช่สิ่งของ ดังนั้นจึงใช้คำช่วย が ไม่ได้ หรือผู้ให้ข้อมูลอาจเข้าใจผิดว่า ふまれました เป็นกรรมกริยาจึงตอบว่า が

4.15 風 (で) 大きな木 (が) たおれてしまいました。(ลมแรงแทำให้ต้นไม้ใหญ่ล้ม)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
で		が		は		に		×	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
40	67.8	9	15.2	3	5.0	3	5.0	2	3.3
		の							
		จำนวนคน	ร้อยละ						
		2	3.3						

私は知っている。

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 67.8 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 4 : 9) อธิบายว่า “...การใช้คำช่วย で แสดงเหตุผล คำนามที่ใช้ส่วนมากจะเป็นคำนามที่แสดงสภาวะธรรมชาติ เหตุการณ์ เรื่องราว...มีขอบเขตจำกัดและไม่มีสำนวนแสดงเจตนาอารมณ์อยู่ในความหมาย ” รูปประโยคนี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า が จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 90) ยกตัวอย่างว่า “ ふきます [風が~] ” ผู้ที่ตอบว่า が อาจไม่ได้ดูหรือไม่เข้าใจความหมายของคำกริยาในประโยคนี้ มีคำว่า 風 แล้วนำตัวอย่างมาใช้ในการตอบข้อนี้

4.16 風 (で) 大きな木 (が) たおれてしまいました。(ลมแรงทำให้ต้นไม้ใหญ่ล้ม)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
が		を		に		は		も	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
34	57.6	19	32.2	3	5.0	2	3.3	1	1.6

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 57.6 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 50) กำหนดว่า “ คำนาม が คำกริยารูป ています ” รูปประโยคนี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า を จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 เนื่องจากว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนกับรูปประโยค “ คำนาม を 【กรรม】 กริยา ” ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจผิดว่า たおれてしまいました เป็นอกรรมกริยา ดังนั้นจึงใช้คำช่วย を ไม่ได้

4.17 あつ、あそこ (に) 営業中 (と) かにてありますよ。(ตรงโน้นมีป้ายบอกว่าเปิดบริการ)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
に		で		の		は	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
38	64.4	13	22.0	5	8.4	3	5.0

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 64.4 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 64) กำหนดว่า “ คำนาม に คำนาม が คำกริยารูป ています ” รูปประโยคนี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า で จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1 : 87) กำหนดว่า “ คำนาม 【สถานที่】 で คำกริยา ” และอธิบายว่า “ คำช่วย で วางไว้หลังคำนาม (สถานที่) แสดงสถานที่ที่เกิดการกระทำ ” ในประโยคแบบสอบถามนี้คำว่า あそこ ไม่ได้แสดงสถานที่ที่เกิดการกระทำ ดังนั้นจึงใช้คำช่วย で ไม่ได้

私は知っている。

4.18 あつ、あそこ (に) 営業中 (と) かいてありますよ。(ตรงโน้นมีป้ายบอกว่าเปิดบริการ)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
と		が		に		で		を	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
7	11.8	26	44.0	11	18.6	8	13.5	7	11.8

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 11.8 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลสับสนการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 109) กำหนดว่า “...~と書いてあります” ทั้ง ๆ ที่ระบุในหนังสือเรียน แต่ผู้ให้ข้อมูลก็สับสนกับรูปประโยคของคำช่วยอื่น ๆ มีผู้ที่ตอบว่า が จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 64) กำหนดว่า “คำนาม₁ にかำนาม₂が คำนาม₁รูปてあります” ผู้ให้ข้อมูลนำรูปประโยคนี้นี้มาใช้ในการตอบ หรือในหนังสือเช่นเดียวกัน (เล่มที่ 1 : 130) กำหนดว่า “คำนาม があります/わかります” และอธิบายว่า “...คำแสดง กรรมของกริยาจะต้องใช้คำช่วย を แต่คำช่วยที่ต้องใช้กับ あります、わかります คือ คำช่วย が ที่ใช้กับคำคุณศัพท์ คำกริยา จะกล่าวถึงการขอ การเกลี้ยขม ความสามารถ การมีและการอยู่เป็นส่วนมาก” ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจผิดว่าคำกริยา かけてあります เป็นคำกริยาที่กล่าวถึงการมีและการอยู่ เพราะมีคำว่า “あります” อย่างไรก็ตามรูปประโยค “...~と書いてあります” กับ “คำนาม₁ にかำนาม₂が คำนาม₁รูปてあります” รูปประโยคทั้ง 2 ประโยค คล้ายคลึงกัน แต่มีความแตกต่างของ 2 รูปประโยคนี้ คือ ประโยคแรกแสดงวิธีการอ่านของคำนาม ส่วนประโยคที่สองแสดงสภาพปัจจุบันของคำนาม ผู้สอนควรจะอธิบายความแตกต่างของทั้ง 2 รูปประโยคนี้ ส่วนมีผู้ที่ตอบว่า に จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 18.6 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1 : 144) กำหนดว่า “คำนาม₁ 【สถานที่】 にかำนาม₂があります/います” และอธิบายว่า “การแสดงสถานที่หรือตำแหน่งที่อยู่ของคำนามที่ 2 จะใช้คำช่วย に” ผู้ให้ข้อมูลนำรูปประโยคนี้นี้มาใช้ในการตอบคำช่วยคำนี้ คำว่า 営業中 ไม่ได้พูดถึงสถานที่จึงใช้รูปประโยคนี้ไม่ได้

4.19 今晚のおかず、何 (に) する?(เย็นนี้ทำอาหารอะไรกินดี)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
に		を		が		×		か	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
13	22.0	38	64.4	3	8.4	2	5.0	1	1.6
		は		の					
		จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ				
		1	1.6	1	1.6				

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 22.0 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 4 : 81) กำหนดว่า “คำนาม にします” และอธิบายว่า “รูปประโยคแสดงการตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง” ทั้ง ๆ ที่ระบุในหนังสือเรียนแต่ผู้ให้ข้อมูลก็สับสนใน

私は知っている。

การตอบ มีผู้ที่ตอบว่า を จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1: 86) ยกตัวอย่างประโยคว่า “何をしますか” ซึ่งเป็นประโยคคำถาม ในแบบสอบถามก็เป็นประโยคคำถามเหมือนกัน ผู้ให้ข้อมูลนำตัวอย่างประโยคนี้นี้มาใช้ในการตอบ ทั้ง 2 ประโยคมีความแตกต่างกัน คือ คำว่า何をしますかถามถึงการกระทำของผู้ถูกถาม ส่วนประโยคแบบสอบถาม คำว่า 何にする? ถามถึงสิ่งของต่าง ๆ ที่ผู้ถูกถามต้องการอะไร

4.20 わたしは日本語 (が/を) 少しはなせます。(ฉันพูดภาษาญี่ปุ่นได้นิดหน่อย)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ			
が/を		で		の	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
55	93.2	3	5.0	1	1.6

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 93.2 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 22) อธิบายว่า “กริยารูปสามารถเป็นกริยาแสดงให้ทราบถึงสภาพ มิได้เป็นกริยาแสดงอาการทำทาง ในประโยคธรรมดา นั้น สกรรมกริยาจะใช้คำช่วย を ซึ่งกรรมแต่ในประโยครูปสามารถจะใช้ “が” รูปประโยคนี้นี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบ คำช่วยคำนี้

4.21 やすいので、地下鉄 (で) 行きましょう。(ไปรถไฟใต้ดินเพราะค่าโดยสารถูก)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
で		へ		に		を	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
36	61.0	15	25.4	6	10.1	2	3.3

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 61.0 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1 : 72) กำหนดว่า “คำนาม **【ยานพาหนะ】** で行きます/来ます/帰ります ” และอธิบายว่า “ คำช่วย で แสดงความหมายถึง วิธี วิธีการ หากไว้ข้างหลังคำนามที่เป็นยานพาหนะ และต่อด้วยกริยาการเคลื่อนที่ (行きます/来ます/帰ります) จะแสดงวิธีการในการเคลื่อนที่ว่าเคลื่อนที่ไปโดยอะไร ” รูปประโยคนี้นี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบ คำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า へ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 เนื่องจากว่า ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1 : 72) กำหนดว่า “ คำนาม **【สถานที่】** へ行きます/来ます/帰ります ” คำว่า 地下鉄ไม่ได้กล่าวถึงสถานที่ ดังนั้นจึงใช้คำช่วย へ ไม่ได้

私は知っている。

4.22 まど (が) しまっています。(หน้าต่างปิดแล้ว)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
が		を		に		で		は	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
45	76.3	8	13.5	3	5.0	1	1.6	1	1.6
		×							
		จำนวนคน	ร้อยละ						
		1	1.6						

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 76.3 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 50) กำหนดว่า “ คำนาม $が$ คำกริยารูป $て$ います ” รูปประโยคนี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า $を$ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 เนื่องจากว่าผู้ให้ข้อมูลสับสนกับรูปประโยค “ คำนาม $を$ 【กรรมกริยา】 กริยา ” คำว่า $しまっています$ ไม่ใช่กรรมกริยา ดังนั้นใช้คำช่วย $を$ ไม่ได้

4.23 かべに町の地図 (が) はってありますね。(เห็นแผนที่ที่ติดไว้บนผนังใหม่)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
が		に		を		は		で	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
45	76.3	7	11.8	3	5.0	2	3.3	2	3.3

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 76.3 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 3 : 64) กำหนดว่า “ คำนาม $に$ คำนาม $が$ คำกริยารูป $て$ あります ” รูปประโยคนี้จดจำและเข้าใจไม่ยาก ผู้ให้ข้อมูลจึงไม่สับสนในการตอบคำช่วยคำนี้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า $に$ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 1 : 144) อธิบายว่า “ คำนาม 【สถานที่】 $に$ คำนาม $が$ あります います ” ในประโยคนี้มีคำว่า $あります$ ผู้ให้ข้อมูลจึงเข้าใจผิดว่า คำว่า $はって$ あります เป็นคำกริยากล่าวถึงการมีหรือการอยู่ แต่คำกริยา $はって$ あります เป็นกริยากล่าวถึงสภาพของคำนาม ดังนั้นจึงใช้คำว่า $に$ ไม่ได้

4.24 国へ帰ってから、自分の会社をつくろう (と) 思います。(ฉันคิดว่าจะตั้งบริษัทของตัวเองที่ประเทศบ้านเกิด)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
と		が		に		を	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
56	94.9	1	1.6	1	1.6	1	1.6

私は知っている。

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 94.9 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 80) กำหนดว่า “คำกริยารูปแสดงความตั้งใจと思っています” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบคำช่วยข้อนี้ได้

4.25 毎日、運動したほう (が) いいです。(ออกกำลังกายทุกวันดีกว่านะ)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ					
が		か		×		は	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
55	93.2	2	3.3	1	1.6	1	1.6

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 93.2 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 94) กำหนดว่า “คำกริยารูปたほうがいいです” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบคำช่วยข้อนี้ได้

4.26 わたしの言うとおりに (に) してください。(กรุณาทำตามที่ฉันพูด)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
に		を		は		が		と	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
47	79.7	6	10.1	2	3.3	2	3.3	1	1.6
		×							
		จำนวนคน	ร้อยละ						
		1	1.6						

ค่าร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 79.7 จากค่าร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 3 : 122) กำหนดว่า “คำนามのとおりにคำกริยา” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบได้ แต่มีผู้ที่ตอบว่า を จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 เนื่องจากว่าในหนังสือมินนะโนะนิงโกะ (เล่มที่ 1 : 86) กำหนดว่า “คำนาม をします” ผู้ให้ข้อมูลสับสนกับรูปประโยคนี้ในการตอบคำช่วย

4.27 からだの調子 (が) 悪いので、病院へ行きます。(ฉันไปโรงพยาบาลเพราะรู้สึกไม่สบาย)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ	
が		に	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
50	84.7	9	15.2

私は知っている。

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 84.7 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 2 : 74) อธิบายคำศัพท์ว่า “調子がわるい” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกันทำให้ผู้ให้ข้อมูลไม่สับสนในการตอบ

4.28 社長はもうお帰り (に) になりました。(ท่านประธานบริษัทกลับบ้านแล้ว)

คำช่วยที่ถูกต้อง		คำช่วยอื่น ๆ							
に		×		で		を		が	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
52	88.1	4	6.7	1	1.6	1	1.6	1	1.6

คำร้อยละผู้ที่ตอบถูกคือร้อยละ 88.1 จากคำร้อยละดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจการใช้คำช่วยคำนี้ ในหนังสือมินนะโนะนิฮงโกะ (เล่มที่ 4 : 152) ระบุว่า “おかげで ます になります” ตัวอย่างในหนังสือเรียนและรูปประโยคของแบบสอบถามเขียนเหมือนกัน ทำให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถตอบคำช่วยข้อนี้ได้

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา การใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย เพื่อศึกษาคำช่วยภาษาญี่ปุ่นที่เป็นปัญหา และเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย ข้อมูลที่ใช้ได้อาศัยข้อมูลเอกสารและข้อมูลภาคสนาม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปกับนักเรียนหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program จำนวน 59 คน เมื่อได้ข้อมูลภาคสนามแล้วก็นำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางคำร้อยละ และได้นำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามความมุ่งหมายที่วางไว้ คำช่วยที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวไทย และแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยมีดังต่อไปนี้

5.1.1 ปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยมีข้อพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจว่ากรรมที่อยู่ในประโยคนั้นเป็นกรรมตรงหรือกรรมรองทำให้สับสนการใช้คำช่วย に และを
- (2) ผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจว่าคำกริยานั้นเป็นกรรมกริยา หรือกรรมกริยา ทำให้สับสนการใช้คำช่วย が และを
- (3) เมื่อมีประโยคที่ไม่มีในหนังสือเรียนก็ไม่สามารถตอบคำช่วยได้
- (4) เมื่อมีคำกริยาว่า ~あります หรือ ~います เช่น はってあります、かいてあります ผู้ให้ข้อมูลมักเข้าใจผิดว่าคำกริยานั้นแสดงการมีหรือการอยู่ ทำให้การใช้คำช่วยผิดไป

私は知っている。

(5) ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถตอบคำช่วยที่เกี่ยวกับสถานที่ หรือตำแหน่ง เมื่อมีค่านามบอกสถานที่หรือตำแหน่ง ผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจว่าค่านามนั้นกล่าวถึงว่าอะไร ทำให้การใช้คำช่วยผิดไป

5.1.2 แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

คำช่วยเป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งของภาษาญี่ปุ่น การใช้ภาษาญี่ปุ่นที่ถูกต้องนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แนวทางแก้ไขปัญหานี้ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถทำได้ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

(1) การเรียนการสอน

1.1 ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นควรจะยกตัวอย่างหลายประโยคที่ไม่มีในหนังสือเรียน อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

1.2 ผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนเข้าใจว่าคำกริยาคำนั้นเป็นกริยาชนิดใด และค่านามค่านั้นแสดงถึงอะไร

1.3 ผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนดูความหมายของคำในประโยค เช่น คำกรรมเป็นบุคคลหรือสิ่งของ และคำกริยานั้นกล่าวถึงว่าอะไร

(2) การฝึกฝนประสบการณ์

ผู้เรียนชาวไทยควรฝึกฝนประสบการณ์การใช้ภาษาญี่ปุ่นอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง อีกทั้งควรหาโอกาสในการ สัมผัสกับภาษาญี่ปุ่นเป็นประจำ

อย่างไรก็ตามผู้เรียนควรจะทราบว่า การใช้คำช่วยนั้นขึ้นอยู่กับคำศัพท์ในประโยคโดยรวมทั้งหมด ผู้สอนควรฝึกก็ให้ผู้เรียนดูประโยคโดยรวมทั้งหมดว่าค่านามหรือคำกริยานั้นหมายถึงอะไร รวมทั้งพิจารณาว่าคำ ๆ นั้นเป็นคำชนิดใด ถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำอย่างถูกต้องแล้วก็จะทำให้สามารถเลือกคำช่วยที่ถูกต้องเหมาะสมได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

(1) สถาบันหรือโรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่นที่สอนภาษาญี่ปุ่นให้แก่ชาวไทยควรได้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งนี้ เพื่อความเข้าใจในปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทย

(2) การสอนคำช่วยนั้นเป็นการสอนภาษาญี่ปุ่นในระดับพื้นฐานเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนไม่ควรเร่งรัดหรือบังคับให้ผู้เรียนใช้คำช่วยได้ถูกต้องภายในเวลาที่จำกัด เพราะว่าในภาษาไทยไม่มีระบบคำช่วยเหมือนภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นผู้สอนจึงควรที่จะแก้ปัญหาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายที่จะเรียนรู้ต่อไป

(3) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นจากกลุ่มนักเรียนหลักสูตร Intensive Japanese Twinning Program การวิจัยต่อไปควรจะศึกษาปัญหาการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มอื่น ๆ เช่น กลุ่มผู้ที่ทำงานในบริษัทญี่ปุ่น หรือ กลุ่มผู้ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีระดับ 2 ขึ้นไป เป็นต้น

(4) ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทาง เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือมีส่วนช่วยในการผลิตหนังสือภาษาญี่ปุ่นต่อไปในอนาคต

私は知っている。

私は知っている。

บรรณานุกรม

สุภา ปัทมานันท์. (2554). คำช่วย ภาษาญี่ปุ่นไม่ยาก
กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

3A Corporation. (2549). มินนะโนะนิฮงโกะ 1-4
: แบบเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น (ฉบับ
ปรับปรุง) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาษาและ
วัฒนธรรม

Hironaka Tomita. (2551). ปัญหาการใช้คำลักษณ
นามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น กรุงเทพฯ
: วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Yasumasa Mori. (2552:97-106). ความเข้าใจ
และระดับความรู้ที่ใช้ได้สำหรับผู้เรียน
ภาษาญี่ปุ่นในระดับขั้นพื้นฐานตอนปลาย :
นัยพฤติกรรมการตอบคำถามในแบบ
ทดสอบกลางภาค กรุงเทพฯ : วารสารเจแปน
ฟาวน์เดชั่น ฉบับที่7

Isao Iori (2547). 初級を教える 人のための日本
語文法ハンドブックTokyo : スリーエー

ネットワーク

Isao Iori (2548). 中上級を教える人のための日
本語文法ハンドブックTokyo : スリーエ
ーネットワーク

Izumi Hasuike (2547). 場所を示す格助詞「に」
の過剰使用に関する一考察—中級レベル
の中国語母語話者の助詞選択ストラテジ
—分析—Tokyo : 日本語教育122号 日本語
教育学会

Taketoki Yoshikawa (2530). 教科書から見た助
詞指導の問題点Tokyo : 日本語教育62号
日本語教育学会

Yasuko Ichikawa (2548). 初級日本語文法と教
え方のポイントTokyo : スリーエーネッ
トワーク

Yoshiko Kubota (2537). 第2言語としての日本語
の縦断的習得研究-格助詞「を」「に」「
で」「へ」の習得過程について—Tokyo :
日本語教育82号 日本語教育学会